

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIE POLITICĂDIRECTOR: **C. G. DISSESCU**PRIM-REDACTOR: **V. ATHANASOVICI**Redactori: **PAUL NEGULESCU, DEMETRU NEGULESCU, ALEX. CERBAN, G. MEITANI, G. G. DANIELOPOLU**
G. C. CRISTESCU, SILIU RĂDULESCUZIARUL APARE
JOIA ȘI DUMINECAREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: **STRADA PARIS, 20**REDACTOR-ADMINISTRATOR
B. P. RĂDULESCU**ABONAMENTELE**

se fac pe an și pe jumătate de an

la 1 Ianuarie și 1 Iulie

Dela 1 Iulie până la 1 Sept. ziarul nu apare

GRIGORE G. PĂUCESCU
FONDATOR-PROPRIETAR**Un număr: 50 bani****Un număr vechiu 1 leu****COSTUL ABONAMENTULUI**

Pe an, 40 lei; pe jumătate an, 20 lei

Studentii plătesc pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă timbrul postal

SUMAR**JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ.** — *Inalta Curte de Casație și Justiție, secțiuni-unite*: Efosina Ionescu-Zane cu Ralița Ionescu. *Curtea de apel din Galați, secțiunea II*: Seva Speter cu firma Zweifel & Comp. — Observațiune de d-l Gr. Trancu-Iași. *Deschiderea anului judecătoresc 1913—1914.***JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ****ÎNALTA CURTE DE CASAȚIUNE ȘI JUSTIȚIE**

SECȚIUNI-UNITE

*Audiența dela 18 Octombrie 1912*Președinta d-lui **G. N. Bagdat**, prim-președinte

Efosina Ionescu-Zane cu Ralița Ionescu

PRIVILEGIU ȘI IPOTECA. — PRIVILEGIUL VÂNZĂTORULUI. — PERIMARE. — ART. 1737 ȘI 1786 C. CIV.

Dispozițiunile din art. 1786 c. civ. privitoare la inscripțiuni nu se aplică la privilegiul vânzătorului pentru plata prețului, de oarece nu se pot aplică prin analogie, nici deduce pe cale de interpretare decăderi de drepturi care trebuiesc să rezulte numai din dispozițiuni categorice din lege.

Prin urmare, când Curtea de apel a judecat că privilegiul vânzătorului prevăzut de art. 1737 c. civ. se perimă ca și ipotecile prin trecerea termenului de 15 ani dela transcrierea actului de vânzare, violează art. 1786 c. civ. și dă o hotărâre casabilă.

No. 9. — Casată, în urma recursului făcut de Efosina Ionescu-Zane, decizia Curței de apel din București secția III, No. 294 din 1912, în proces cu Ralița Ionescu.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier V. Pretorian; s'au ascultat d-l avocat M. Oprescu, pentru recurentă, în desvoltarea motivelor de casare; d-l avocat P. Negulescu, pentru intimata, în combateri.

Curtea, deliberând,

Asupra mijlocului de casare invocat:

«Greșită aplicare a art. 1786 cod. civil și exces de putere. Instanțele de fond prin hotărârile pronunțate asupra li'igului dintre subsemnata și colonel Elefterescu îmi resping acțiunea hotărând că privilegiul vânzătorului neplătit prevăzut de art. 1737 cod. civil, se perimă ca și ipotecile prin termenul de 15 ani dela transcrierea actului de vânzare conform art. 1786 cod. civil, stabilind astfel pe cale de analogie un termen de prescripție pe care legea nu-l prevede nicăeri și care nu se poate deduce pe cale de interpretare de instanțele judecătorești în lipsa unui text precis de lege. Acest mod de a judeca al instanțelor de fond este cu atât mai neadmisibil cu cât se stabilește pe cale de interpretare o decădere de drepturi și este știut că aceste decăderi sunt de cea mai strictă interpretare și nu pot să rezulte de cât din un text pozitiv de lege.

«Astfel fiind, deciziunea Curței de apel atacată cu recurs aplică greșit dispozițiunile art. 1796 cod. civil, și comite un învederat exces de putere».

Având în vedere că din decizia supusă recursului rezultă că recurenta Efosina Ionescu-Zane, proprietară în indiviziune cu sora sa Ralița Iliescu, asupra caselor din București, strada Polonă No. 92, fiecare pe câte o jumătate, vinde în anul 1885, cu act autentic și transcris, sus numitei sale surori partea sa din acel imobil pe prețul de 8.500 lei, din care la

facerea actului a primit o parte, iar restul de 5.000 lei a rămas să i se numere de cumpărătoare mai târziu; că intimata Ralița Iliescu, devenită astfel proprietară a întregului imobil, a dăruit parte dintr'ansul și în locu-i a construit o nouă clădire pe care a ipotecat-o constructorilor prin actul autentificat la No. 1584 din 1898, pentru prețul datorit lor pentru acea construcțiune; că constructorii cesionând creanța ipotecară intimatului Sc. Elefterescu, acesta pentru neplată la timp a sumei datorite, a pus în urmărire imobilul ipotecat care a fost adjudecat asupra sa; că, după adjudecare, recurenta Efrosina Ionescu-Zane, care pretinde că nu i se plătit restul de 5.000 lei din prețul vânzării, a întentat intimațiilor acțiune în rezoluțiunea vânzării pentru neplata prețului, acțiune ce i-a fost respinsă atât de tribunal cât și de Curtea de apel prin deciziunea supusă recursului, pe motiv că deși o asemenea acțiune este acordată vânzătorului, însă exercițiul ei este subordonat existenței privilegiului recunoscut de art. 1740 din codul civil, și în speță acest privilegiu ar fi fost perimat din cauză că trecuseră 15 ani dela transcrierea actului de vânzare fără să fi fost reînnoită transcrierea conform celor prescrise de art. 1786 din codul civil;

Considerând că acestea fiind faptele, chestiunea ce urmează a fi rezolvată de secțiunile-unite ale acestei Inalte Curți și care formează obiectul motivului de recurs este de a se ști dacă privilegiul vânzătorului neplătit, prevăzut de art. 1737 din codul civil, conservat prin transcrierea actului de vânzare, se perimă ca și ipotecile și privilegiile prin trecerea termenului de 15 ani dela transcrierea actului de vânzare;

Văzând art. 1837 și 1740 cod. civil;

Considerând că, din dispozițiunile combinate ale acestor articole rezultă că vânzătorul are privilegiul asupra imobilului vândut pentru plata prețului și că acest privilegiu se conservă prin transcrierea titlului, care a transferat proprietatea cumpărătorului, în care titlu să se constate suma datorită din preț;

Considerând că, față cu aceste dispozițiuni clare și precise, este indiscutabil că privilegiul vânzătorului prevăzut de art. 1740 cod. civil, nu este supus formalității inscripțiunei, singura condițiune cerută de lege pentru conservarea lui fiind numai transcrie-

rea titlului care a transferat proprietatea cumpărătorului;

Considerând că astfel fiind și întrucât nici un text din codul civil sau procedura civilă nu prevede că privilegiul vânzătorului pentru plata prețului se perimează ca și ipotecile prin expirarea termenului de 15 ani dela transcrierea actului de vânzare, dispozițiunile art. 1786 cod. civil, privitoare la inscripțiuni nu sunt aplicabile la privilegiul vânzătorului pentru plata prețului, căci nu se pot aplica prin analogie, nici deduce pe cale de interpretare decăderi de drepturi cari trebuie să rezulte numai din dispozițiuni categorice din lege;

Că, prin urmare, când Curtea de apel a judecat că privilegiul vânzătorului prevăzut de art. 1737 cod. civil. se perimă ca și ipotecile prin trecerea termenului de 15 ani dela transcrierea actului de vânzare, a violat dispozițiunile art. 1786 cod. civil și prin urmare mijlocul de casare este întemeiat.

Pentru aceste motive, casează.

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI

SECȚIUNEA II

Audiența dela 21 Martie 1913

Președinta d-lui M. A. Beștelei, președinte

Seva Speter cu firma Zweifel & Comp.

FALIMENT. — MINORII. — AUTORIZARE DE A CONTINUA COMERȚUL TATAȚULUI LOR. — ÎNCETAREA DE PLĂȚI. — ART. 10, 13 ȘI 695 C. COM.

Minorii cari au fost legalmente autorizați a continua comerțul tatălui lor, pot fi declarați în faliment când sunt în stare de încetare de plăți.

No. 11. — S'au ascultat apelații prin d-l avocat Dionisie Popescu și firma Zweifel & Comp., prin d-l avocat Gr. Trancu-Iași.

Curtea,

Asupra apelului făcut de Seva Speter, în calitate de tutrice, legală a minorilor săi fii Țalăl și Iancu A. Speter, contra deciziunei comerciale No. 65 din 1913 a tribunalului Covurului, secția II :

Ascultând pe avocații părților, pe judecătorul-sindic și pe d-l procuror în concluziunile puse.

Având în vedere sentința atacată cu apel prin care tribunalul a admis cererea făcută de firma comercială Zweifel & Comp., societate anonimă din Bucu-

rești, cu petițiunea înregistrată la No. 3069 din 1913, și a declarat în stare de faliment pe minorii Talăl și Iancu A. Speter puși sub tutela mamei lor Seva Speter.

Având în vedere că, din actele din dosar și desbateri se stabilește în fapt următoarele: La 17 Mai 1910, încetând din viață Avram Speter din Galați care sub această firmă exercita comerțul de ferărie în strada Tecuciu, după cererea soției sale Seva Speter, au fost autorizate pe baza articolului 13 din codul comercial minorii Talăl și Iancu Speter de a continua comerțul tatălui lor, prin tutoarea lor legală Seva Speter, în urma autorizațiunei ce i s'a dat de consiliul de familie cu data de 26 Mai 1911, omologată de tribunal prin jurnalul No. 3240 din 1911; că, în urmă, tutricea Seva Speter, prin procuratoru ce și-a instituit, Moritz Speter, a emis mai multe cambii diversilor creditori dela care furniza mărfuri pentru comerțul ce exercita, însă după câțva timp a încetat plățile datoriiilor sale, fapt care nu se contestă nici de apelantă;

Având în vedere însă, că apelanta își întemeiază apelul de față pe următoarele două motive:

1. Că minorii Talăl și Iancu Speter fiind în etate mai mică de 18 ani, neemancipați și neautorizați, conform articolului 10 cod. comercial, ca să facă comerțul, nu putea fi declarați în stare de faliment, fiind stabilit în principiu că minorii mai mici de 18 ani nu pot fi declarați în stare de faliment; și

2. Că chiar în cazul când am admite că pot fi declarați faliti și minorii mai mici de 18 ani, încă în specie minorii Talăl și Iancu Speter, nu pot fi declarați în stare de faliment, întrucât autorizațiunea dată tutricei de a continua comerțul este isbită de nulitate nefiind afișată și publicată conform art. 10 și 13 cod. comercial;

Având în vedere că, în adevăr, prima condițiune ce se cere de art. 695 cod. comercial, pentru ca să poată fi cineva declarat în stare de faliment, este ca să aibă calitatea de comersant;

Că, în ce privește pe minori, legea prin art. 10 cod. comercial, stabilește principiul că minorul de orice sex pentru a putea face comerț și prin urmare a fi considerat ca major, întrucât privește obligațiunile contractate de dânsul ca comersant, trebuie să aibă etatea de 18 ani împliniți, să fie emancipat și

să îndeplinească și celelalte formalități cerute de articolul;

Considerând însă că, legiuitorul în dorința de a proteja interesele minorilor rămași pe urma unui comerciant decedat, când e vorba de a continua comerțul părintelui lor, prin derogățiune dela principiul stabilit prin art. 10 cod. comercial, a creat dispozițiunea din art. 13 cod. comercial, după care asemenea minori, fără excepțiune de vârstă, pot fi autorizați a continua comerțul părintelui lor prin reprezentanții lor legali, cari însă trebuie să fie autorizați, când e vorba de tată, de tribunalul civil, iar când e vorba de mamă sau de tutorul ales, prin încheierea consiliului de familie omologată de tribunal, iar actul de autorizare să fie afișat și publicat conform art. 10 cod. comercial;

Considerând că, așa fiind, din momentul ce minorii au dobândit o asemenea autorizațiune legală, evident că dânsii sunt învestiți cu calitatea de comersanți și în cazul când nu fac față datoriiilor lor comerciale, trebuie să suporte toate consecințele legale și prin urmare și declararea în stare de faliment;

Considerând că, oricât de dăunătoare ar fi în prezent și în viitor aceste consecințe pentru minori, totuși ei nu pot eluda legea, pe baza principiului «dura lex sed lex», cât și pe baza principiului că ori de câte ori se găsește în conflict interesul public cu interesul privat, trebuie sacrificat acesta din urmă;

Considerând că, în speță, este cert stabilit că, minorii Talăl și Iancu Speter au fost autorizați în mod legal a continua comerțul tatălui lor Avram Speter prin tutricea lor legală Seva Speter, care a fost autorizată pentru acest scop prin încheierea consiliului de familie din 26 Mai 1911, omologată de tribunal prin jurnalul No. 3240 din 1911, iar la un moment dat dânsii au încetat plățile datoriiilor lor comerciale, așa că bine au fost declarați de tribunal în stare de faliment;

Considerând că, deși este adevărat că actul de autorizațiune dat tutricei de a continua comerțul n'a fost afișat și publicat în extenso, însă, prin «Gazeta de Galați» No. 31 din 12 Iunie 1911, s'a făcut de grefa tribunalului Covurului secția II, următoarea publicațiune: «Conform art. 5 al. 3 din legea pentru

înscrisura firmelor și a jurnalului No. 3384 din 1 Iunie 1911, se publică spre generală cunoștință că astăzi 1 Iunie 1911, s'a făcut mențiune în registrul firmelor individuale⁶ la No. 90 din 1884, unde se află înscrisă firma Abram Speter, că comerțul de ferărie se continuă dela moartea acestuia de către soția sa Seva Speter în calitate de tutrice legală a minorilor rămași pe urma defunctului Avram Speter» ;

Considerând că, prin această publicațiune se aduce la cunoștința generală partea esențială din actul de autorizație și anume că comerțul defunctului Avram Speter are a se continua în viitor de Seva Speter, în calitate de tutrice a minorilor lui Avram Speter, având de procurator pe Moritz Speter, așa că toți aceia cari ar fi voit a trata afaceri cu Seva Speter sau Moritz Speter, știau în ce calitate lucrează dânsii, aceasta fiind și scopul în care legiuitorul a dispus ca actul de autorizațiune să fie publicat și afișat.

Că, tot prin zisa gazetă se face mențiune, că publicațiunea de mai sus a fost motivată de jurnalul No. 3384 din 1911, în care se arată că tutricea Seva Speter a fost autorizată în regulă a continua comerțul soțului său Avram Speter în numele minorilor săi copii, așa că cei interesați au putut lua cu înlesnire cunoștință și despre îndeplinirea acestei formalități ;

Că, din atestarea făcută de grefă în josul jurnalului No. 3384 din 1911, se constată că un extract de pe acest jurnal s'a afișat în sala tribunalului, așa că pentru toate aceste motive arătate mai sus, Curtea găsește că cerințele legii din articolul 10 și 13 cod. comercial, sunt cu suficiență satisfăcute în ce privește afișarea și publicarea autorizațiunei dată tutricei Seva Speter de a continua comerțul și deci ambele motive de apel sunt nefundate și în consecință și apelul care urmează a fi respins ca atare.

Pentru aceste motive, respinge apelul, etc.

Semnați : M. A. Beștelei, A. Procopiu, C. Hamangiu.

Opiniune

Subsemnatul sunt de părere a se admite apelul, a se reformă sentința tribunalului și a se respinge acțiunea pe următoarele motive :

Având în vedere că, conform art. 695 cod. comercial pentru a fi cineva declarat în stare de faliment

trebuie să fie comerciant, adică să exercite comerțul ca o profesiune obicinuită și în numele și pe comptul său propriu ;

Având în vedere că, minorul nu poate face comerț decât îndeplinind oarecare condițiuni prevăzute de lege (art. 10 cod. comercial) și anume : să fie în etate de 18 ani deplini, să fie emancipat, să aibă autorizațiune și actele de emancipare și autorizațiunea să fie transcrisă și afișată conform legii ;

Considerând că, prin derogatie la art. 10, s'a prevăzut de legiuitor dispozițiunea art. 13 cod. comercial că tatăl sau mama exercitând puterea părintească, sau în lipsă-le, tutorul ales, vor putea continua comerțul în interesul minorilor unui comerciant decedat, însă fiind autorizați și această autorizare să fie publicată și afișată în formele prescrise de lege ;

Cestiunea care trebuie acum rezolvată, este de a se ști dacă minorii în numele și interesul cărora se continuă comerțul pot fi declarați în stare de faliment în caz de încetarea plăților, ori trebuie a fi declarați ~~at~~, căci fac comerțul în numele și interesul lor ;

Considerând că, după cum s'a arătat mai sus, pentru a putea fi declarat în stare de faliment, trebuie ca cineva să fie comerciant ; ori, nu se poate susține că, minorul mai mic de 18 ani este comerciant, fiind că el nu are dreptul de a face acte de comerț și conform art. 695 din codul comercial se poate declara în stare de faliment numai o persoană capabilă de a face acte de comerț, de asemenea nu poate fi declarat nici mandatarul legal al minorilor — în specie tutricea legală — de oarece a făcut comerțul în numele și pe socoteala minorilor, iar nu în numele și în comptul său ;

Este adevărat că, legiuitorul n'a rezolvit chestiunea aceasta în text precis, dar soluțiunea ce trebuie să fie dată urmează să fie dedusă din principiile generale cari guvernează materia aceasta ;

Comerciantul în stare de încetare de plăți poate fi declarat falit, minorii nu pot fi comercianți în sensul legii, decât având 18 ani deplini și fiind emancipați (art. 10), în caz când un comerciant moare și lasă minori mai mici de 18 ani (art. 13) din motive de ordine socială și pentru ocrotirea intereselor materiale ale minorilor a căror avere s'ar

risipi printr'o liquidare imediată, s'a admis măsura înțeleaptă din art. 13 a se continua comerțul în condițiunile prevăzute în acest articol;

Ei bine, în acest caz, minorii nefiind capabili de a face comerț, mandatarul legal, tutricea, nefăcând comerț în numele și pe comptul său propriu, nici unul nici cel-lalt nu pot fi declarați în stare de faliment iar operațiunile ce au avut loc sunt supuse jurisdicțiunei comerciale, creditorii urmărind realizarea creanțelor lor, conform dreptului comun.

Această soluțiune credem că e singura care trebuie admisă, fiind că și condițiunile de înaltă echitate militează în favoarea ei, astfel, în ipoteza că minorii ar putea fi declarați faliti, cum s'ar putea judeca minorii de 4—5 ani pentru fapte de fraudă comise de alții? Și în cazul când acțiunea penală s'ar rezolva prin achitarea lor, vor fi loviți de incapacitate civilă prin falimentul lor și la majoritate dânsii s'ar vedea privați de drepturile civile pentru greșelile altora, fie aceștia chiar părinții lor.

Principiul „dura lex sed lex“ dacă e aplicabil în situațiuni dificile când trebuie menținută rigiditatea unor principii prevăzute în lege, nu poate fi decât dăunător în specie, unde principiul nu e consacrat printr'un text expres.

Semnat : T. Rădvan.

Observațiune. — Problema juridică a declarării în stare de faliment a minorilor rezolvită de tribunalul Covurlui și Curtea de apel din Galați a făcut obiectul unei vii discuțiuni în doctrina românească. Pe de altă parte, instanțele noastre judecătorești au ezitat până să ajungă aproape în mod constant la soluțiunea din hotărârile pe cari le dăm mai sus în extenso.

Încetând din viață comerciantul Abram Speter, tutricea minorilor săi fii obține dela tribunal dreptul de a continua comerțul în numele minorilor. A făcut în parte publicațiunile cerute de codul de comerț și din exercițiul afacerilor a rezultat un însemnat pasiv.

S'au protestat cambii și s'a cerut declararea în stare de faliment de mai multe case creditoare. Tribunalul Covurlui prin o sentință anterioară a declarat pe minori în stare de faliment, însă Curtea de apel, găsiind că formalitățile cerute de art. 10 cod. comer-

cial nu au fost îndeplinite, a ridicat starea de faliment.

Firma Zweifel & Co. însă, aflând că autorizațiunea continuării comerțului a fost publicată în ziarele din Galați, a cerut din nou declararea în stare de faliment a tutricei, a minorilor, sau a stabilimentului comercial. Tribunalul și Curtea și-au însușit opiniunea declarării minorilor în stare de faliment.

Dăm câteva deslușiri relative la chestiunea declarării minorilor în stare de faliment.

Din moment ce dispozițiunile art. 13 și art. 10 cod. comercial sunt îndeplinite, minorii sunt comercianți și ca atare pot fi declarați în stare de faliment. ¹⁾

Unele instanțe au ajuns la soluțiunea aceasta chiar fără îndeplinirea formalităților de publicațiune prescise de codul comercial prin art. 10, considerând că ele sunt prescise în interesul terților iar nu în interesul minorilor ²⁾.

În doctrină părerile au fost împărțite. Dl. Dim. G. Maxim împărtășește opiniunea declarării minorilor în stare de faliment, prin articolele sale judicioase publicate în *Dreptul* încă dela 1898 ³⁾.

Dl. C. N. Toneanu, a ajuns la concluziunea declarării stabilimentului comercial în stare de faliment ⁴⁾.

Dl. P. Vasilescu a fost de părere că nici minorii și nici stabilimentul comercial nu pot fi declarați în stare de faliment ⁵⁾.

Doctrina italiană în mare parte este pentru declararea minorilor în stare de faliment ⁶⁾.

1) Cesare Vivante «Traité de Droit Commercial trad. J. Escara» vol I No. 125, cu autoritățile citate, contra fiind Vidari, 4 ed. vol. I No. 256, dar atunci, spune Vivante, acceptuând opiniunea aceasta ar trebui să se ajungă la concluzia că poate exista un fond de comerț fără comerciant.

Cesare Boldi «Falimento», pag. 430/1, citând deciziunea Cass. Torino din 9 Febr. 1889. Giur. Ital. I. 112. Gustavo Bonelli «Commentario al Codice di commercio» vol. VII, partea I No. 17 și No. 33.

2) Vezi *Curierul Judiciar* No. 8 din 1909 p. 64 cu sentința trib. Vlașca din 6 Mai 1908 care decide că afișările și publicațiile prevăzute de art. 13 și 10 C. com. sunt prescise de legiuitor în favoarea terților persoane.

3) Dim. G. Maxim, *Dreptul* din 1898 pag. 327.

4) C. N. Toneanu în *Curierul Judiciar* p. 304 No. 38/908 și în No. 8/909 pag. 59.

5) P. Vasilescu în *Curierul Judiciar* No. 4/909, p. 31 și No. 14/909. p. 108.

De aceeași opinie și d. M. A. Dumitrescu în vol VI Cod. Comerț comentat No. 24.

6) C. Vivante, C. Boldi, G. Bonelli, citați mai sus, precum și Manara, Bolaffio, Bonelli, citați de Vivante, care mai enumeră și pe Goldschmidt, Behrend (Vivante op. citat).

Instanțele noastre au ezitat între declarațiunea stabilimentului comercial și a minorilor.

Prima opinie pentru declararea minorilor a fost cea a d-lui M. Balș, făcând opinie separată de majoritatea tribunalului Ilfov, care declară firma în stare de faliment ⁷⁾.

Tribunalul Ilfov a revenit apoi la opinia d-lui M. Balș și în mod constant a declarat pe minori în stare de faliment, ori de câte ori se găseau în situațiunea art. 10 și 13 din codul de comerț, cu toate consecințele neechitabile, pentru minori, la care soluțiunea aceasta ar duce ⁸⁾.

Inalta noastră Curte de Casațiune a confirmat acelaș mod de a vedea ⁹⁾.

Publicând aceste noi decizii asupra chestiunii de a se ști cine trebuie declarat în stare de faliment atunci când comerțul se continuă după dispozițiunile art. 13 din codul comercial, socotim că este în interesul minorilor ca legiuitorul comercial să stabilească atât pentru cei cari vor fi declarați până acum cât și pentru cei cari vor fi declarați în viitor, că nici o incapacitate de orice natură să nu atingă pe minorii declarați în stare de faliment, în aceste împrejurări. Dacă au ajuns la starea aceasta, nu sunt ei cei vinovați și ar fi trist să sufere vreo consecință legată de starea de faliment după urma altora.

Gr. Trancu-Iași

Iată acum și considerentele sentinței tribunalului Covurului No. 65 din 4 Martie 1913, confirmată prin decizia de mai sus a Curței din Galați :

Tribunalul,

Având în vedere acțiunea intentată de firma comercială Zweifel & Comp., societate anonimă cu se-

⁷⁾ *Curierul Judiciar* No. 38/908 p. 302 cu sentința tribunalului Ilfov din 5 Febr. 908. Majoritatea declară firma în stare de faliment. D. Balș a fost minoritate. Curtea de apej din București a ridicat starea de faliment a stabilimentului comercial. Vezi *Curierul Judiciar* No. 8 din 29 Ianuarie 1909 p. 63.

⁸⁾ *Dreptul* No. 11 din 8 Februarie 1909 cu sentința tribunalului Ilfov secția comercială.

Curierul Judiciar No. 40 din 1911 cu sentința tribunalului de Ilfov.

⁹⁾ *Curierul Judiciar* No. 21/909 cu decizia Inaltei Curți de Casațiune secția III din 27 Febr. 1909.

(A se vedea Buletinul Casației pe 1909, pag. 266).

diul în București, calea Moșilor No. 31, prin petiția înregistrată la No. 3069 din 1913, de a fi declarată în stare de faliment Seva Speter personal și în calitate de tutrice legală a minorilor rămași pe urma defunctului Avram Speter și Moritz Speter, fiu major al defunctului Avram Speter, continuatorii comerțului numitului defunct, ambii din Galați, strada Tecuciu ;

Având în vedere desbaterile urmate, actele prezentate și concluziunile ministerului public ;

Având în vedere că, reclamantii în concluziunile orale dezvoltând acțiunea, au conchis pentru declararea în stare de faliment a minorilor Iancu și Talăl A. Speter, aflați sub tutela mamei lor Seva Speter, sau a acesteia din urmă, care ca tutrice a continuat comerțul defunctului Avram Speter în numele minorilor săi fii ;

Având în vedere că, din desbaterile urmate și actele prezentate de firma reclamantă, se constată în fapt următoarele :

La 17 Mai 1910, încetând din viață Avram Speter din Galați, care sub această firmă exercita comerțul de ferărie în acest oraș, strada Tecuciu, soția Seva Speter, în calitate de tutrice legală a minorilor Talăl și Iancu Speter, rămași pe urma numitului defunct, la 20 Mai 1911, prin petițiunea înregistrată la No. 2841, a cerut autorizatiune de a continua comerțul în numele minorilor, comerț pe care zice dânsa prin acea petițiune, că-l conduce deja, și consiliul de familie prin încheeră din 26 Mai acelaș an, omologată de tribunal prin jurnalul No. 3240 din 27 Mai pe baza art. 13 cod. comercial, i-a dat autorizatiunea despre care s'a făcut mențiune, conform cerei tutricei, în registrul firmelor, cum se constată din jurnalul tribunalului No. 3384 din luna Iunie 1911 ;

Având în vedere că, în urma îndeplinirii acestor formalități, tutricea Seva Speter, prin procuratorul ce și-a instituit, Moritz Speter, a emis mai multe cambii diversilor creditori dela cari furniza mărfuri pentru comerțul ce exercita, și în cele din urmă a încetat plățile datorior sale, după ce constată din seria de proteste ce s'au făcut în contra firmei Avram Speter sub care continua comerțul ;

Având în vedere că, pârâta prin apărătorul ei ridică obiecțiunea că nu poate fi declarată în stare de faliment nici ea personal și nici minorii, pentru următoarele motive : că dânsa personal nu face comerț, neavând polițe emise și nici firmă înscrisă, iar autorizatiunea ce are de a continua comerțul în numele minorilor este isbită de nulitate, întrucât acea autorizatiune nu este transcrisă, afișată și publicată conform art. 10 cod. comercial ;

Având în vedere, în ce privește prima obiecțiune, că, din cambiile prezentate de creditori și din toate actele produse în proces nu se constată că Seva Speter a exercitat comerțul pe comptul ei personal, prin urmare, nedovăduindu-se că dânsa făcut acte de comerț pe numele ei, nu poate fi declarată în stare de faliment.

În ce privește pe minori :

Având în vedere că, este necontestată existența cambiilor protestate și cum actele din dosar dovedesc că Seva Speter, în calitate de tutrice legală a acestor minori, a continuat comerțul în numele și în interesul acestora, așa cum a fost autorizată de consiliul de familie prin încheierea menționată, omologată de tribunal ;

Având în vedere că, din dispozițiunile art. 10 combinat cu art. 13 cod. comercial, în ce privește publicarea autorizațiunei de continuarea comerțului, au fost îndeplinite, căci după cum se constată din No. 31 din 1911 al foaiei de publicațiuni oficiale «Gazeta de Galați», cu ocaziunea publicării mențiunei făcută la firma Avram Speter, s'a adus la cunoștința generală că, comerțul se continuă de Seva Speter în numele minorilor ;

Considerând dar, că fiind constatată că, minorii Talăl și Iancu Speter au fost autorizați în mod legal de a continua comerțul părintelui lor, prin tutoarea lor legală, că dânsii investiți cu calitatea de comercianți nu au putut face față la termen la toate datoriile și polițele pentru datoriile lor comerciale, dânsii trebuie să suporte toate consecințele legale și trebuiesc a fi declarați în stare de faliment.

Pentru aceste motive, admite cererea făcută de firma comercială Zweifel & Comp., declară în stare de faliment pe minorii Talăl și Iancu Speter, puși sub tutela mamei lor Seva A. Speter, din Galați, strada Tecuciu.

Semnați : Niculescu-Dartanian, I. Părvulescu.

Deschiderea anului judecătoresc 1913-1914

Luni-2 Septembrie, corpul judecătoresc și-a reluat activitatea sa judiciară. Curțile și tribunalele au procedat la instalarea judecătorilor noi numiți și la componerea secțiunilor.

La Inalta Curte de casațiune, secțiunile fiind permanente, au rămas compuse astfel :

Prim-președinte, d-l G. N. Bagdat.

Secțiunea I. — Președinte, d-l C. R. Manolescu ; consilieri, d-nii : V. Râmnicănu, Al. D. Dobriceanu,

I. N. Stambulescu, Al. Alessiu, N. Procopescu, V. Bossy, Gr. Ștefănescu, C. Sărățeanu.

Secțiunea II. — Președinte, d-l M. Iulian ; consilieri d-ni : Elef. G. Economu, I. Cerchez, Gh. Stoicescu, Gr. N. Raicoviceanu, C. Marinescu, G. V. Buzdugan, C. Nicolescu, Ath. Herescu.

Secțiunea III. — Președinte, d-l I. Duca ; consilieri, d-nii G. Flaișlen, P. Ionescu, D. G. Tăslăoanu, Th. Crivăț, A. Suci, Em. Anastasiu, Al. G. Hinna, St. Miculescu.

Parhetul Inaltei Curți : Procuror-general, d-l. Sc. Popescu ; procurori de secțiune, d-nii St. Stătescu, M. Vidrașcu, N. Zamfirescu.

Curtea de apel din București

Componerea secțiunilor prin tragere la sorț s'a făcut precum urmează :

Secțiunea I. — Primul-președinte, Oscar N. Nicolescu ; consilieri d-nii M. Mladoveanu, V. Antinescu, I. Coandă, P. Hagiopoi, A. Săulescu.

Secțiunea II. — Președinte, d-l Fr. Papp ; consilieri d-nii G. A. Mavrus, Aurel Procopiu, D. Mavrodin, Em. Miculescu, Ef. Antonescu.

Secțiunea III. — Președinte, d-l N. Budișteanu ; consilieri, d-nii : D. G. Maxim, I. Baștea, D. Florescu, N. C. Schina, Gr. Urlățeanu.

Secțiunea IV. — Președinte, d-l M. Gr. Ciocărdia, consilieri, d-nii : Ar. Alexandrescu, Al. Negrescu, Al. Dem. Oprescu, M. Balș, Lazăr Munteanu (delegat cu funcțiunea de secretar-general la Ministerul de justiție).

Camera de punere sub acuzare : D-l G. A. Mavrus, președinte ; d-nii Ioan Coandă și N. C. Schina, membrii.

Tribunalul Ilfov

Secțiunea I comercială. — Primul-președinte d-l C. G. Rătescu ; judecători, d-nii I. Slătineanu, B. Cantargief, P. Davidescu, Victor Dumitrescu, N. N. Ioanid ; supleant, d-l Em. Văcăreanu.

Secțiunea II comercială. — Președinte, d-l Titu Magheru ; judecători, d-nii : V. Periețeanu-Buzău, C. Tatovici, C. Sturza ; judecător de instrucție cab. I, d-l C. Negrea ; supleant, d-l I. Curtovici.

Judecătorii sindici, d-nii B. Cantargief, Victor Dumitrescu și V. Periețeanu-Buzău.

Secțiunea de notariat. — Președinte, d-l I. Ionescu-Dolj; judecători d-nii: Andrei Rădulescu, N. Steriade, I. Marinovici; supleant, d-l M. Dumitrescu

Secția I civilo-corecțională. — Președinte, d-l Ion G. Manu, judecători, d-nii G. Pop-Șerbănescu și C. C. Bossie; judecător de instrucție cab. III, d-l I. N. Gloveanu; supleant, d-l C. Prodan.

Secțiunea II civilo-corec. — Președinte d-l N. Algiu; judecători, d-nii Gr. Ferehide și N. T. Metaxa; judecător de instrucție cab. II d-l G. Duca; supleant d-l Al. Costin.

Secțiunea III civilo-corec. — Președinte, d-l N. Hiotu; judecători d-nii L. Ștefănescu și C. Antoniadă; judecător instr. cab. IV d-l I. Vasilescu; supleant, d-l G. Popescu.

Secțiunea IV civilo-corec. — Președinte d-l Al. Juca; judecători d-nii C. H. Rosetti și V. C. Marcovici; judec. instr. cab. V d-l G. Slătineanu; supleant, d-l V. Rădulescu.

Curtea de apel din Iași

Secțiunea I. — Primul președinte, d-l I. T. Burada; consilieri, d-nii C. N. Busdugan, N. V. Leonescu, S. Zaharescu, D. Antonescu, P. Părăianu.

Secțiunea II. — Președinte, d-l Gh. Sturza; consilieri d-nii Em. Cernătescu, D. Porfiriu, D. Grigovici, Al. N. Ganea, D. Volanschi.

Camera de punere sub acuzare: d-nii consilieri Em. Cernătescu, președinte, D. Porfiriu și P. Părăianu, membrii.

Curtea de apel din Galați

În audiența solemnă a secțiunilor-unite, primul președinte d-l G. Tanoviceanu anunță deschiderea anului judecătoresc printr'o inimoasă cuvântare glorificând mărirea teritoriului României care se datorește înțelepciunii M. S. Regelui, guvernului său și vitezei noastre armate.

A terminat amintind despre magistrații cari au părăsit această Curte prin înaintări sau permutări cât și despre cei noi numiți cărora le-a făcut convenitele elogii.

D-l procuror general C. Botez s'a asociat în termeni elocvenți la cuvântarea primului-președinte.

După aceasta, întreaga Curte a expedit M. S. Regelui următoarea telegramă de omagii:

„Magistrații curții de apel din Galați, deschizând noul an judiciar în ședință plenară, au crezut de

datoria lor cu ocaziunea anexării noilor teritorii, să depună la picioarele tronului Majestății Voastre expresia devotamentului lor și să felicite armata prin șeful ei suprem urând Majestății Voastre ani îndelungați spre a putea pune și alte pietre nestimate la Coroana de Oțel.

Trăiască Majestatea Sa Regina! Trăiască Dinastia! Trăiască România!“

Secțiunile Curții s'au compus prin tragere la sorți astfel:

Secțiunea I. — Primul-președinte, d-l G. Tanoviceanu; consilieri, d-nii N. Dumitrescu, A. Bărsescu, Alex. Procopiu, M. D. Patron, Alex. Peretz.

Secțiunea II. — Președinte, d-l V. Tătaru; consilieri, d-nii D. V. Buzdugan, D. Istrate, T. Rădvan, I. Corjescu și V. Bălășescu.

Camera de punere sub acuzare. — D-nii D. Istrate, Alex. Procopiu și I. Corjescu.

Curtea de apel din Craiova

Secțiunile acestei Curți pentru noul an judecătoresc sunt compuse astfel:

Secțiunea I. — Primul-președinte, d-l D. Gârleșteanu; consilieri d-nii I. Urdăreanu, C. Poenaru, Th. Ant. Brăiloiu, P. Neațu și C. Hamangiu.

Secțiunea II. — Președinte, d-l C. A. Mitescu; consilieri d-nii I. Sinescu, C. Crăsnaru, Al. Radian, M. Paraschivescu și A. Cernătescu.

Camera de punere sub acuzare: d-l I. Urdăreanu, președinte; d-nii Al. Radian și M. Paraschivescu, membrii.

BIBLIOGRAFIE

D-l C. Hamangiu, consilier la Curtea de apel din Galați, a seos de sub tipar volumul VII din utila sa lucrare „Codul general al României?”. Acest al șaptelea volum, de aproape două mii pagini, cuprinde întreaga legislațiune a anilor 1911, 1912 și 1913 luna Aprilie, și este adnotat cu numeroase trimiteri la textele anterioare și o mulțime de adnotațiuni explicabile. **Prețul 20 lei.**

Comandele se fac pe adresa librăriei editoare Leon Alcala, București.